

Piłkarz

TYGODNIOWY PRZEGLĄD SPORTOWY

Liga już gra!

Pierwsze spotkania bez sensacji

Mistrz Polski przegrywa w Poznaniu

Zainaugurowany w dniu wczorajszym nowy sezon ligowy, otrzymał piękną oprawę. Na sześciu ligowych stadionach udekorowanych sztandarami i transparentami przedefilowały drużyny biorące udział w pierwszych bojach ligowych. Po przemówieniach zasłużonych piłkarzy, rozpoczęto pierwsze spotkania. Tym razem niespodzianek nie było. Pierwsze punkty zdobyli gospodarze i tylko w dwóch wypadkach zwycięstwo odniosły drużyny gości. W pierwszym wypadku krakowski Włókniarz odniósł w Szczecinie przekonujące zwycięstwo 4:1 nad „benjaminskim“ pierwszą ligi Gwardią Szczecin, a w drugim sukcesem gości było zwycięstwo Kolejarskiej W-wa nad Budowlanymi w Chorzowie. Mecze Gwardii z Kolejarką poznańską i CWKS-u z Unią Chorzów będące najważniejszymi spotkaniami wczorajszej niedzieli zakończyły się po wyrównanej grze, zwycięstwem Kolejarskiej i drużyny wojskowej.

Nikłe zwycięstwa odniosły drużyny Ogniwa krakowskiego i bytomskiego, zdobywając mimo słabej gry pierwsze punkty.

Prawie wszystkie drużyny posiadają jeszcze duże braki kondycyjne, które jednak znikną w toku dalszych rozgrywek.

Dalsza runda rozgrywek ligowych zostanie rozegrana dopiero za dwa tygodnie, a w czasie świąt, piłkarze nasi weźną udział w spotkaniach o „Puchar Polski“.

Wyniki pierwszych spotkań ligowych

w Krakowie:
OGNIWO Kraków — WŁÓKNIARZ Łódź 1:0 (1:0)
w Poznaniu:
KOLEJARZ Poznań — GWARDIA Kraków 1:0 (1:0).
w Szczecinie:
WŁÓKNIARZ Kraków — GWARDIA Szczecin 4:1 (2:1)
w Warszawie:
C. W. K. S. — UNIA 3:2 (3:1)
w Bytomiu:
OGNIWO Bytom — GÓRNIK Radlin 1:0 (0:0)
w Chorzowie:
KOLEJARZ Warszawa — BUDOWLANI 3:1 (2:1).

Uroczyste rozpoczęcie nowego sezonu ligowego

Przed pierwszym w nowym sezonie meczem ligowym w Krakowie, odbyła się defilada drużyn Włókniarza Łódź i Ogniwa Kraków oraz sekcji sportowych. Na zdjęciu fragment defilady.

Trzech liderów pierwszej niedzieli ligowej

Na czoło pierwszej tabeli ligowej wyszły aż trzy drużyny, które odniosły nikkłe zwycięstwa w identycznym stosunku 1:0. Jest on lepszy od stosunku bramek jakiej uzyskał Włókniarz Kraków i Kolejarkę Warszawa, mimo, że drużyny te zdobyły cztery, względnie trzy bramki. Mają one jednak straconą jedną bramkę i dlatego pierwszymi liderami są zespoły Kolejarskiej Poznań, Ogniwa Kraków i Ogniwa Bytom.

Dzięki temu, że Kolejarkę poznańską odniósł zwycięstwo nad najcięższym przeciwnikiem, jakim był mistrzowski zespół Gwardii Kraków, umieszczamy go przed drużynami Ogniwa.

Oczywiście pierwsza tabela ligowa jest bardzo płynna i niestała, dlatego o ukształtowaniu się właściwej czołówki ligowej można będzie mówić dopiero za kilka tygodni, gdy rozegrane zostaną dalsze spotkania ligowe.

W sumie pierwsza niedziela ligowa przyniosła zaledwie 17 bramek, przy czym najwyższe cyfrowo zwycięstwo odniósł Włókniarz Kraków nad Gwardią szczecińską 4:1.

Pierwsza tabela ligowa w bieżącym sezonie przedstawia się następująco:

1. Kolejarkę Poznań	1	2	1:0
2. Ogniwo Kraków	1	2	1:0
3. Ogniwo Bytom	1	2	1:0
4. Włókniarz Kraków	1	2	4:1
5. Kolejarkę Warszawa	1	2	3:1
6. CWKS Warszawa	1	2	3:3
7. Unia Chorzów	1	0	2:3
8. Budowlani Chorzów	1	0	1:3
9. Gwardia Szczecin	1	0	1:4
10. Gwardia Kraków	1	0	0:1
11. Włókniarz Łódź	1	0	0:1
12. Górnik Radlin	1	0	0:1

Wielki sukces biegaczy radzieckich w Paryżu

PARYŻ (obsł. wł.). Z okazji 80 rocznicy Komuny Paryskiej w ubiegłą niedzielę odbył się w Paryżu doroczny bieg na przelaj, zorganizowany przez organ Komunistycznej Partii Francji l'Humanité, w którym starowało kilkudziesięciu zawodników, między innymi zawodnicy Związku Radzieckiego, Francji, Belgii, Holandii, Węgier, Polonii Francuskiej itd.

Bieg ten był największym wydarzeniem sportowym w Paryżu, w cieniu którego pozostały wszystkie inne nawet ważne wydarzenia.

Stął się on wielką manifestacją pokojową klasy pracującej Francji i wszystkich narodów milujących pokój.

Wspaniale zwycięstwo odnieśli zawodnicy radzieccy, z których Slemienow uzyskał pierwsze miejsce, przebiegając trasę 9 km w czasie 29.11, przed Waninem w tym samym czasie. Dalsze 6 miejsc zajęli również zawodnicy radzieccy, a Szlaganyi (Węgry) przybył na metę jako 8-ty.

Liga węgierska

W dalszych rozgrywkach o mistrzostwo ligi piłkarskiej, uzyskano następujące wyniki:

Budapest Bastya — Voros Lobogó Sortex 5:0.
Budapest Honved — Csepel Vasas 2:1.
Budapest Vasas — Budapest Dózsa 2:1.
Szombathelyi Lokomotiv — Budapest Kinizsi 1:0.
Györi Vasas — Dorogi Banyasz 2:1.
Szeged Honved — Salgotarjani Banyasz 2:1.
Diosgyörj Vasas — Szeged Petöfi 2:1.

W tabeli prowadzi Bud. Honved mając 8 punktów, przed Bud. Kinizsi i Bud. Banyasz po 4 punkty.

Liga austriacka

WIEN (obsł. wł.). W Austrii rozegrano dalsze mecze piłkarskie z cyklu rozgrywek o mistrzostwo Wgł. Rozegrane spotkania przyniosły następujące rezultaty:

Rapid — Sportklub 6:3, Wacker — Admira 5:1, LASK — Sturm Graz 1:1, Vorwärts — Florisdorfer 3:0, 2:3, Wiener Sportklub — Wiener Neustadt 4:4.
--

Liga piłkarska CSR

PRAGA (obsł. wł.). W ubiegłą niedzielę rozegrano na terenie Czechosłowacji dalsze spotkania piłkarskie o mistrzostwo I ligi. Na siedem spotkań, cztery zakończyły się wynikiem remisowym, co świadczy o wyrównanym poziomie poszczególnych drużyn.

A oto szczegółowe wyniki:
Dynamo CSD Koszyce — ATK 1:1.
OKD Ostrava — CSSZ Dukla Prerov 4:1, Svit Gottvaldov — OD Praha 1:1, Szkodra Pilzeń — Sparta CKD Sokolovo 4:4, Zeleznicy Praha — Slovana Zilina 3:0, Dynamo Slavia — N. V. Bratislava 2:5, Vodotechna Teplice — Vitkovicze Zelezarny 2:2.

Po dwu kolejach na czoło tabeli wyszedł zesioroczny mistrz N. V. Bratislava 4 pkt. Drugie miejsce zajmuje benjaminski ligi OKD Ostrava również 4 pkt.

Znow ta sama historia:

Defensywa Ogniwa dobra — atak beznadziejny

Ogniwo Kraków — Włókniarz Łódź 1:0 (1:0)

A więc wszystko po staremu. Ogniwo nadal dysponuje dobrą zgrany blokiem defensywnym, gdzie Gędek, Gilmas i coraz lepszy Kaszuba nadają ton mądrej taktycznie i skutecznej grze, a zastępca Rybickiego Hymczak spokojnymi i pewnymi interwencjami wnoszą tak bardzo potrzebny element opanowania i spokoju. Nerwowo natomiast grają pomocnicy Ogniwa Pawłowski i Masur.

Mimo to trzeba im postawić notę dobrą za pracowitość i ofiarność, szkoda tylko, że Masur wdawał się kilkakrotnie w niepotrzebną wymianę fauli z napastnikiem gości Baranem.

W sumie tyły Ogniwa, mimo niewątpliwych braków kondycyjnych, spowodowanych zimową przerwą, zagrały zadawalająco i utrzymanie do końca meczu nikkłego zwycięstwa jest wyłączną zasługą defensywy gospodarzy.

Z ATAKIEM JEST ZŁE

Ani jeden z pięciu napastników nie zasługuje na dostateczną notę. Przez cały przeciąg meczu widzieliśmy zaledwie trzy przemyślane i przeprowadzone akcje, zakończone strzałem na bramkę Szczurzyńskiego. Każde podanie obrońców lub pomocników do napadu zostawało z reguły zmarnowane. Przeważnie wyglądało to tak, że Bobula po ostrymaniu piłki walił ją na oślep naprzód, co nazywać się miało wypuszczeniem skrzydłowych. Efekt był taki, że Szczurzyński biegł co chwile za bramkę i cierpliwie wybijał piłkę w pole. Groźne strzały jakiego oddał „napastnicy“ Ogniwa na bramkę Włókniarza można policzyć na palcach. Skrzydłowi nie potrafili oswobodzić się spod opieki obrońców, bezproduktywnie i rozpaczliwie goniąc za niedokładnymi podaniami. Kuczyński po chorobie wyraźnie jest bez formy, a Kolasa trzy razy oddał groźne strzały na bramkę łódzian. Pawłowski na łączniku zbyt surowy, grał z dużą treścią, która sparażowała go do tego stopnia, że kiedy po pauzie znalazł się sam na sam ze Szczurzyńskim, mając najbardziej dogodną do strzału pozycję „pomylił nogi“ i dał sobie wybić piłkę przez nadbiegającego obrońcę. Rajtar grał głęboko w tyle, spełniając rolę czwartego pomocnika. Bobula w żadnym wypadku nie nadaje się na kierownika ataku. Nie trafił on po-

To było groźne!

Jednym z nikkłych groźnych strzałów, jakie oddał wczoraj napastnicy Ogniwa na bramkę Szczurzyńskiego, był strzał Kolasy w 15-ej min. przed pauzą. Poszedł on tuż obok poprzeczki na aut, a piękna robinsonada bramkarza Włókniarza okazała się niepotrzebna.

Ostro walczone w Bytomiu

Ogniwo Bytom — Górnik Radlin 1:0

BYTOM (tel. wł.). Bytomskie Ogniwo w ubiegłą niedzielę pokonało na własnym boisku groźną jedenastkę radlińskiego Górnika 1:0 (0:0).

Spotkanie, które przez pierwsze 15 min. było nadzwyczaj interesujące, zostało całkowicie zepsute przez beznadziejnie słabo sędziującego p. Wochankę ze Szczecina. Arbiter ten raz tylko wydal słuszną decyzję, usuwając w 52 min. gry z boiska Kulawka za umyślne kopnięcie bez piłki środkowego pomocnika Górnika — Grzegorzycy. Pozostałe jego rozstrzygnięcia były sprzeczne z przepisami gry i krzywdziły to jedną, to znow drugą drużynę.

W zespole gospodarzy z nowych nabytków wystąpił jedynie Skromny w bramce, którego debiut w barwach Ogniwa był w pełni udany. Obok niego na wyróżnienie zasługuje Włósniewski w ataku, Trzewiczek w pomocy, oraz Szmidt St. i Kubiak w obronie. Dużo słabszym niż w roku ubiegłym był Narloch. U gości naj-

(Dokończenie na str. 5)

Celny strzał Anioły przyniósł Kolejarzowi dwa punkty

Kolejarz Poznań—Gwardia Kraków 1:0 (1:0)

Poznań (tel. wł.). Mistrz Polski — Gwardia Kr. trafił na dobrze usposobionego przeciwnika, przygotowanego doskonale kondycyjnie, lecz grającego bardzo ostro. W wyniku tej ostrej gry, Koftuniak w zderzeniu z Jurowiczem, doznał złamania nogi.

Zwycięstwo Kolejacza jest zasłużone, gdyż był on lepszy we wszystkich liniach, a zwłaszcza w linii ataku, który dużo strzelał. Również i pomoc z Tarką na czele spisywała się lepiej od gości, a trójka obronna w zupełności zadowolona.

W drużynie mistrza Polski sadowili tylko tylnie formacje, w których Dudek spisywał się najlepiej. Niezłe zagrał Snopkowski, oraz Szozurek. W ataku — najpracowiczym był Gracz, który jednak nie znalazł zrozumienia u reszty kolegów. U wszystkich napastników krakowskich raził brak strzałów na bramkę gości, a dwie dogodnie położone do zdobycia bramki zostały zaprzepaszczone.

Jedyną bramkę zdobył Anioła w 25 min. do paury z rzutu wolnego, który zwinął Snopkowski. Dobrze strzelona piłka wpadła w sam róg, podczas gdy Jurowicz zrobił ruch w przeciwną stronę.

Mecz wywołał ogromne zainteresowanie w Poznaniu i zgromadził 18 tys. widzów.

Sędzia p. Brzuchowski z Warszawy prowadził zawody dobrze.

Składy drużyn: **GWARDIA**: Jurowicz, Dudek, Snopkowski, Legutko, Szczurek, Wapleńnik, Cisowski, Ko-

hut, Jaśkowski, Gracz, Mordarski. Po pauzie na środku ataku grał Koftut, na lewym łączniku Rupa.

KOLEJARZ Poznań: Wróblewski, Sobkowiak, Wojciechowski, Słoma, Tarka, Czapczyk, Baranlak, Chudziak, Anioła, Gogolewski, Koftuniak.

Dobry start Włókniarza Kraków

Włókniarz Kraków—Gwardia Szczecin 4:1 (2:1)

SZCZECIN (tel. wł.). Start krakowskiego Włókniarza w tegorocznych rozgrywkach ligowych wypadł doskonale. Kondycyjnie drużyna przygotowana dobrze, wytrzymała silne tempo lepiej od gospodarzy, a że była przy tym lepsza technicznie — wygrała zasłużenie.

Mecz właściwie nie stał na wysokim poziomie, ale gra była ciekawa, a sytuacje, zwłaszcza do przerwy, zmieniały się bardzo często. Więcej z gry mieli goście, którzy też lepiej strzelali zwłaszcza Nowak, Browarski i Bożek, natomiast gospodarze mając kilka dogodnych pozycji, nie potrafili ich wykorzystać.

Doskonale spisywał się w Gwardii szczecińskiej bramkarz Palczewski, który zasypywany był częstymi strzałami. Wywiązał się on ze swego zadania dobrze, a za przepuszczone bramki nie ponosił winy.

Prowadzenie dla Gwardii uzyskał Derdziński, w 13 minucie gry, strzelając bramkę nie do obrony. W 16 minut później po ładnym zagranju całego ataku, Browarski uzyskuje wyrównanie. Ten sam zawodnik strzela w 30 sekund później drugą bramkę dla Włókniarza.

Po przerwie szczecniacy opadli zupełnie z sił i oddają inicjatywę gościom. Przesunięcia w szeregach gospodarzy nie wychodzą im na dobre a Skowroński wycofuje się z gry, będąc kontuzjowanym.

Dalsze bramki zdobywa Włókniarz — który gra coraz lepiej — przez Nowaka w 55 i 85 minucie, ustalając wynik meczu na 4:1.

Pod koniec spotkania schodzą z boiska Browarski, na miejsce którego wchodzi Kaliciński.

Napiętnowania godne wybryki niekulturalnej grupy kibiców bytomskich

Po meczu Ogniwo (Bytom) — Górnik (Radlin) w Bytomiu niekulturalni kibice odrzucili kamieniami sędziego Wohanka, zapominając widocznie, że nie oni, ale kolegium sędziów jest kompetentne do wyciągania konsekwencji w stosunku do arbitra prowadzącego zawody. W związku z tym zarząd bytomskiego Ogniwa musi w przyszłości postarać się o większą ilość porządkowych, aby po raz drugi nie dopuścić do gorszących zajść, których świadkami byliśmy w ubiegłą niedzielę.

Budowlani wykazali niezbyt budującą formę i przegrali z Kolejarem W-wa 1:3

CHORZÓW (tel. wł.). Po nieciekawej i na przeciętnym poziomie stojącej grze chorzowscy Budowlani grając na własnym boisku ulegli w pierwszym meczu ligowym Kolejarzowi Warszawa 1:3 (1:2).

Składy drużyn:

KOLEJARZ: Borucz, Wołosz, Jaźnicki, Łabęda, Brzozowski, Szczawiński, Kobyłański, Popiołek, Pruski, Szuhrz Wesolowski.

BUDOWLANI: Janik, Janduda, Grzywocz, Karmański, Kulik, Wiesłowski, Gajdzik, Glanz, Pocwa, Sulik, Spodzieja, Barański.

W drużynie zwycięzców najlepszym był lewoskrzydłowy Wesolowski. Dobrze także wypadł Pruski w roli kierownika ataku. Obok tych dwóch zawodników wyróżnić należy Borucza w bramce, który obronił szereg groźnych strzałów napastników chorzowskich, oraz Brzozowskiego na środku pomocy. Jaźnickiemu w jaskrawy sposób nieodpowiedała rola obrońcy.

Chorzowianie wystąpili w niedzielę w mocno zmienionym składzie. Obok Kalusa i Salwiczka zespół chorzowski opuścił także już definitywnie obrońca Durniok, przenosząc się do warszawskiego CWKS. Oprócz niego odszedł Piechacek z jedenastki, którą widzieliśmy na boisku najbardziej podobali się Wiesłowski i Gajdzik w pomocy, oraz Sulik i Glanz w ataku. Ze starych „rezerwistów” Spodzieja i Barański zakoń-

czyli już swój okres świetności, a na Janiku, który ma na sumieniu przynajmniej jedną z przepuszczonych bramek znać już także znajomego czasu.

Prowadzenie niespodziewanie zdobywa w 2 min. Kolejarz ze strzału Kobyłańskiego. W 2 min. później Sulik zdobywa wyrównanie dla miejscowych. W 35 min. powtarza się ta sama historia. Gospodarze przesłaniają pod bramką Borucza, ale jeden niespodziewany wypad Wesolowskiego kończy się ostrym strzałem i piłka trzepocze się w bramce Janika.

Po zmianie stron obraz gry ulega zmianie. Stroną częściej atakującą są warszawianie. Owocem tej przewagi jest bramka zdobyta przez Kobyłańskiego. Mimo obustronnych wysiłków wynik nie ulega zmianie.

Sędziował poprawnie p. Naporski z Łodzi. Widzów około 8 tys.

Ligowa premiera warszawska

na dobrym poziomie

CWKS-Unia Chorzów 3:2 (3:1)

WARSZAWA (tel. wł.). Warszawska premiera piłkarska w pierwszej klasie państwowej wypadła bardzo dobrze. Mecz CWKS-u z Unią chorzowską zgromadził bowiem około 20 tys. ludzi, a oba zespoły zademon-

strowały jak na początek sezonu doskonałą grę.

Przed meczem odbyła się defilada obu drużyn, sędziów, oraz wszystkich sekcji CWKS-u. Kapitan drużyny CWKS-u — Szczepański wygłosił krótkie przemówienie, podkreślając udział sportowców w walce o pokój i wykonanie Planu 6-letniego.

Unia: Wyrobek, Bartyla, Bomba, Suszczyk, Cebula, Jacok, Przechotka, Alszar, Tim, Cieślak, Kubicki.

CWKS: Stefaniżyn, Serafin, Polok, Oprych, Orłowski, Szczepański, Olejnik, Górski, Janeczek, Wojciechowski, Sasładek.

Zaznaczyć należy, że gra obu drużyn bardzo się podobała, gdyż oba ataki dużo strzelały, a bramkarze wykazali dobrą formę. Więcej szczęścia w strzałach miała drużyna stoleczna, która w 14 min. uzyskała prowadzenie przez Olejnika. Wystrzelił on piłkę wózkującemu Suszczykowi i z odległości 7 m. silnym strzałem uzyskał pierwszą bramkę.

Dalsze bramki dla CWKS-u padają w 21 i 24 min. Janeczek silną bombą podwyższa na 2:0, a Sasładek uzyskuje trzecią i ostatnią bramkę dla wojskowych.

Słazacy nie rezygnują z walki i atakują zawzięcie, co w rezultacie przynosi im do paury jedną bramkę, strzeloną w 31 min. przez Cieślaka.

Po pauzie Unia z miejsca atakuje szybko i niebezpiecznie. Strzelają po kolei: Alszar, Kubicki i Cieślak, ale Stefaniżyn bronil doskonale. W 73 min. Bartyla po rzucie różnym uzyskuje drugą bramkę dla Unii i zdawało się, że Słazacy nie tylko wyrównają, ale i mecz wygra. Wojskowi ścigają jednak Olejnika do tyłu,

Tej piłki Szczurzyński nie wypuści

Szczurzyński pewnie chwytając piłkę po dalekim strzale Rajtara. Naddbierający Bobula, który liczył na błąd bramkarza łódzkiego i na ewentualne dobiecie piłki tym razem zawiodł się.

Ogniwo—Włókniarz 1:0

(Dokończenie ze str. 1)

Właśnie początek sezonu najlepiej nadaje się do tego rodzaju akcji, która musi być przeprowadzona z taką samą konsekwencją, z jaką przeprowadzono montowanie bloku defensywnego. Na improwizację i wieczne próby w ogniu walki o punkty stracono kilka ubiegłych sezonów. Nie wolno więc tracić jeszcze jednego, by wrócić w jesieni w to samo miejsce, z którego się wyszło.

WŁÓKNIARZ PODOBAŁ SIĘ

Przechodząc do charakterystyki Włókniarza, podkreślić należy dobrą kondycję gości, którzy zadziwili widownię niezłym jak na początek tempem. Wprawdzie były okresy kiedy u niektórych zawodników górę brała „wiosenna forma”, ale w sumie lodzianie zaprezentowali się pod tym względem dodatnio. Od ubiegłego roku Włókniarza wybitnie się podciągnął, młodzi zawodnicy poczynili duże postępy, a rutyniarze Włodarczyk w obronie, Baran i Hogendorf utrzymali swe dotychczasowe walory. Szymborski na środku

ataku zdradza zadatkę na rasowego napastnika.

PRZEBIEG GRY

Pierwszym ligowym zawodom w nowym sezonie nadano uroczysty charakter. Stadion Ogniwa został pięknie udekorowany flagami i transparentami. Obie drużyny i sędziowie przeddefiniowali przed widownią, po czym wiceprez. Ogniwa Sayboth wygłosił krótkie okolicznościowe przemówienie. Przed rozpoczęciem spotkania kapitan Ogniwa Bobula odczytał zobowiązanie, w którym sportowcy ZKS Ogniwo Kraków solidaryzując się z uchwałą Światowej Rady Pokoju wzywającą do zawarcia paktu pokoju zobowiązują się w bieżącym roku podnieść swój poziom ideologiczny i sportowy oraz zdobyć odznakę SPO. Odegraniem „Międzynarodówki” zakończono część oficjalną, po czym sędzia spotkania ob. Orliński z Katowic dał sygnał do rozpoczęcia gry.

Pierwszy dreszcz emocji przeżywa widownia już w 2-giej minucie, kiedy Kuczyński wygrywa pojedynek z Rączką, przetrzuca piłkę nad wybiegającym Szczurzyńskim, ale strzał prawoskrzydłowego Ogniwa przechodzi tuż obok pustej bramki. Ogniwo w pierwszym kwadransie przeprowadza kilka nieskonkretnych ataków, które kończą się niecelnymi strzałami w aut, lub niedokładnymi podaniami, wytapyanymi bez trudu przez Szczurzyńskiego.

Najgroźniejszy strzał oddaje Kolasz w 15 minucie. W chwili potem Gilmas fauluje Hogendorfa na polu karnym, lecz sędzia nie wydaje żadnego orzeczenia, popielając jedynie zresztą w tym meczu poważniejszy błąd.

Do końca pierwszej połowy gra jest wyrównana, przy czym Włókniarz przeprowadza groźne wypadki, głównie prawą stroną, a atak Ogniwa nie potrafił wykorzystać kilku dogodnych pozycji podbramkowych. Dopiero w 44-ej minucie Kolasz przytomnie wypuszcza Bobulę, który wykorzystuje niezdecydowanie Szczurzyńskiego i strzela obok wybiegającego za późno bramkarza

JEDYNĄ BRAMKĘ DNIA

Tocząc się do siatki piłkę dobili jeszcze naddbierający obrońcy Włókniarza.

Po przerwie obie drużyny mają okazję do zdobycia bramek, przy czym stuprocentową pozycję marnuje Pawłowski w 5-tej minucie. Hymczak popisuje się wapanialnymi paradami przy silnych i celnych rzutach wolnych egzekwowanych przez Barana i groźnych strzałach Hogendorfa i Szymborskiego.

Do tego pierwszego spotkania drużyny wystąpiły w następujących składach:

WŁÓKNIARZ: Szczurzyński, Włodarczyk, Rączko, Kalużyński, Urban, Wapjennik, Hogendorf, Baran, Szymborski, Koźmiński i Bassi.

OGNIWO: Hymczak, Gędek, Gilmas, Pawłkowski, Kaszuba, Masur, Kuczyński, Rajtar, Bobula, Pawłowski i Kolasz. (T.D.)

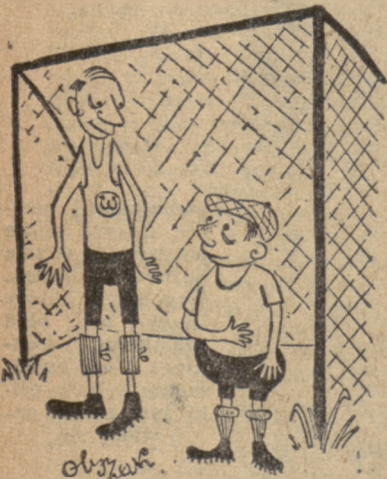
Po zwycięskiej bramce

Nie pomogła rozpaczliwa interwencja aż trzech zawodników Włókniarza. Piłka po strzale Bobulę wpadła do siatki przynosząc zwycięstwo drużynie krakowskiej Urbanowi (Włókniarz) nie pozostało nic do zrobienia, jak wyjęcie piłki z bramki i wybiecie jej na środek boiska.

Szczypta humoru

DOBRA ORGANIZACJA

— Kolega będzie wylapywał dolne strzały, a ja zajmę się górnymi...

MECZ KOSZYKÓWKI

— Czy jesteś pewny, że tak się gra w koszykówkę?...

Dżigiti z okręgu Zugdidi w Gruzji najlepszymi jeźdźcami ZSRR

Ktoś, kto chciałby sobie wyrobić zdanie o sporcie konnym, o tresurze konia i zręczności jeźdźcy, musiałby widzieć gruzińskich jeźdźców z okręgu Zugdidi, w dorocznym rozgrywkach o puchar L. Berii.

Kto zna malowniczą i czarowną metropolię Gruzji — Tbilisi, zna również i dolinę położoną obok miasta, zwaną Dzieliskim Polem. Jest to jak gdyby naturalna rozległa ujeżdżalnia, otoczona górami tworzącymi naturalne trybuny dla tysięcy widzów.

Tu właśnie, na Dzieliskim Polu odbywają się rok rocznie narodowe popisy najlepszych dżigitów, przyjeżdżających ze swych kolchozów w okresie, kiedy zboże zwiezione zostało już do spichrzów.

górskie wyścigi zwane „chewsur“, polegające na tym że jeździec w pełnym galopie pędzi na koniu na szczyt góry, której ściana w stosunku do poziomu, tworzy kąt 45 stopni. Cły po śliskiej czasem, po deszczu ścianie wyjedzie na szczyt, robi blyskawiczny zwrot, by zjechać jak najszybciej w dół do mety.

Dalszy punkt zawodów, to skoki przez wysokie przeszkody. Szesnastoletni uczeń, Murata Dżidziguri należy do najlepszych i najodważniejszych jeźdźców. Przez wysoki stół wokół którego siedzą koledzy, Murata Dżidziguri skacze w pełnym galopie. Bierze on tę ostatnią przeszkodę gładko, jak wziął przedtem inne przeszkody, na które składają

Fragment z meczu tenisa konnego, swanego „cchen-burti“ niezwykle popularnego sportu wśród narodu gruzińskiego.

Nie każdy dżigit może brać udział w grze „cchen-burti“ będącej odmianą gry polo na koniach, gdzie jednak młotki zastępuje się raketami podobnymi trochę do raket tenisowych. Nie każdy też może wziąć udział w pełnej napięcia grze „isindi“. Długo przed tym wybierają kolchozy swych najlepszych jeźdźców, po czym zestawiają najlepszą drużynę okręgu i wysyłają na doroczne popisy do Tbilisi. Do najlepszych należą jak dotąd, drużyna z Zugdidi.

Święto jeździeckie w Dzieliskim Polu trwa kilka dni. W pierwszym — odbywają się wyścigi konne płaskie i z przeszkodami, w drugim —

się głębokie rowy napełnione wodą, czy wysokie płoty.

Jeźdźcy z Zugdidi dźwierzają prymat w rozgrywkach o puchar L. Berii. Zwycięzają dotychczas zawsze zarówno w grze „isindi“ jak i „cchen-burti“, a w ostatnich grach zdobywają tyle punktów, że wystarczą one do zdobycia nagrody.

Zawody konne na Dzieliskim Polu, to wielkie święto doroczne kozaków-kolchozników. Po skończonych pracach w kolchozach, długo przygotowują się do tych narodowych zawodów kozacy-dżigitowie. A każdy kolchoz w Gruzji marzy o tym, by być pierwszym spośród wielu zespołów, jakie zbierają się co roku na Dzieliskim Polu — gdzie wykazują swą zręczność najlepsi jeźdźcy ZSRR — najlepsi i najzręczniejsi jeźdźcy na świecie.

„Świat Sowietów“
tłum. Z.

Mistrz ZSRR w jeździe szybkiej

Mistrz ZSRR w jeździe szybkiej na lodzie Jurij Gołowczenko pochodzi z Omska na Syberii.

Nowa metoda treningowa piłkarzy angielskich

Sport w krajach zachodniej Europy, czerpiący piękne i pomysłowe wzory z „płodzącej“ kultury fizycznej w USA, degeneruje się coraz bardziej.

Klasyycznym przykładem zwyrodnienia sportowego jest głośna ostatnio w Anglii historia „małpich hormonów“, która przedstawia się tak: Słaba, drugoligowa drużyna piłkarska Leeds United, przegrywająca w ubiegłym roku mecz za meczem, nagle w spotkaniach o puchar Anglii odnosi sukcesy, wygrywając pod rząd sześć spotkań.

Zaintrygowani tym zjawiskiem dziennikarze zwrócili się do trenera klubu Francka Buckley'a, z zapytaniem o przyczynę tak gwałtownej poprawy formy. Buckley objaśnił ich z dumą:

— Od kilku tygodni piłkarze naszej drużyny zażywają preparaty z małpich hormonów. Zawodnicy biorą je bądź to w formie zastrzyków, bądź też w pastylkach. A sukcesy jakie odnosimy są najlepszym potwierdzeniem celowości naszej metody!

Oświadczenie to nawet w kapitalistycznym świecie sportowym spotkało się z dezaprobatą. Wywiązała się gwałtowna dyskusja wokół problemu „małpich hormonów“, ale piłkarskie władze angielskie nie wystałyby dotychczas z żadnymi sankcjami wobec zarządu klubu Leeds United. Prawdopodobnie dlatego, że Buckley w swym wywiadzie dodał jeszcze, że gracze biorą zastrzyki i pastylki dobrowolnie i że znajdują się pod kontrolą lekarzów.

Nie dodał on oczywiście, że lekarz klubowy, jest akcjonariuszem klubu i musi dbać o finansowe podstawy Leeds United.

W krajach kapitalistycznych słabe konie wyścigowe dopinguje się pokryjomu przed biegiem środkami podniecającymi, które na krótko dają rezultaty. Stosowane na dłuższą metę rujnują organizm z wierzgi. Obecnie metodę tą wypróbowuje się w Anglii na ludziach, a pan

Buckley zastrzykując swym „koniom wyścigowym“ małe hormony cieszy się z ich „pęknych osiągnięć“.

A zdrowie ludzkie?..

To nieważne! Grunt żeby drużyna wygrywała i żeby „konie“ ze stadniny Leeds United zarabiała forszę na klub.

Ciekawostki piłkarskie

ZWICKAU I ERFURT NA CZELE LIGI NRD

Mistrzostwa piłkarskie ligi Niemieckiej Republiki Demokratycznej nie dały jeszcze definitywnego rozstrzygnięcia. Kwestia zajęcia pierwszego miejsca jest nadal otwartą. Na czele tabeli znajduje się Motor Zwickau z 39 punktami, jedynie dzięki lepszemu stosunkowi bramek od KWU Erfurt. Na trzecim miejscu znajduje się Chemie Leipzig, który wprawdzie ma o 2 punkty mniej, ale i mniej o jedno spotkanie. Tak więc kandydatów do tytułu jest nadal trzech.

Wyniki ostatnich spotkań: Gera—Stendal 4:1, Thale—Zwickau 1:0, Merane—Un. Oberschöneweide 3:1, Lichtenberg—Erfurt 2:5, Weimar—Altenburg 3:1, Pankow—Brieske Ost 1:4, Rot. Dresden—Vp Dresden 1:2.

NESPODZIEWANA PORAZKA PIŁKARSKIEGO MISTRZA WŁOCH

Zeszłoroczny mistrz piłkarski Włoch Juventus z Turynu, obecny vice-leader tabeli ligowej poniósł nieoczekiwaną porażkę w Rzymie. Tamtejszy AS Roma, zajmujący w tabeli 17 miejsce, pokonał mistrzowski zespół 3:0. Równocześnie najgroźniejszy konkurent turyńczyków do tytułu mistrzowskiego FC Milano odniósł niespodziewanie wysokie zwycięstwo nad Palermo 9:0, umacniając tym samym swą czołową pozycję.

(LEKCJA OSTATNIA)

Wyszliśmy już na boisko i trenować będziemy na wolnym powietrzu. Gimnastyka piłkarska, jaką przeprowadzaliśmy przez poprzednich pięć lekcji, nie może być stosowana tylko w czasie zaprawy zimowej, czy też tylko na obozie kondycyjnym, lecz winna być stosowana przez cały rok na każdym treningu piłkarskim, przed właściwym treningiem z piłką. Jak już wspominaliśmy w poprzednich lekcjach, żaden prawdziwy trening piłkarski nie może odbyć się bez gimnastyki, jak również nie może odbyć się bez tzw. „rozgrzewki“, czy li przystosowania mięśni całego ciała do właściwego treningu.

Poza lekkim biegiem, czy też szybkim marszem — jednym z ćwiczeń, należących do rozgrzewki, jest także „skakanka“. Polega ona na przerzucaniu przez głowę i z powrotem pod nogi ćwiczącego — linki oraz równoczesnych podskokach ćwiczącego.

Skakanka — zastępuje w wielu wypadkach długie rytmiczne biegi długodystansowe. Może ona być stosowana tak na sali jak i na boisku czy bieżni. Ćwiczyć ją można w kostiumie lekkoatletycznym, bądź też w overollu w wypadku chłodniejszej pogody. Stosować ją winien każdy sportowiec w ogólności, a specjalnie lekkoatleta i piłkarz. Ćwiczy ona bowiem nie tylko mięśnie nóg, ale również mięśnie rąk, ścięgna w ramionach i łokciach oraz tak jak długodystansowe biegi, przystosowuje płucza do wytrwałej długiej pracy.

Należy ją ćwiczyć następująco:

39) Bieramy linkę o długości ponad dwa metry i ujmujemy ją w obie dłonie, tworząc oś — po której obraca się w ruch poszczególna linka. Począwszy od tyłu, silnym ruchem ponad głowę, przerzucamy linkę przed siebie pod stopy a równocześnie podskakujemy lekko w górę na palcach obu nóg. Wyrzut linki od tyłu musi być tak obliczony i tak dość silny, aby na każdy podskok wypadł jeden obrót linki wokół ciała ćwiczącego. Ręce ugięte w łokciu w bok, tworzą jedną linię a dłonie pozostają w miejscu. Nie mogą ręce podnosić się wraz z linką ponad głowę, lecz dłonie wykonują tylko w miejscu silne kołiste ruchy, wyrzucając linkę wokół ćwiczącego.

Pierwsze ćwiczeń wykonąć należy 30—40. Te pierwsze ćwiczenia nie będą harmonijne i łatwe, przyjdą one dość trudno, gdyż ciężko jest początkowo zharmonizować bieg linki z podskokami, lecz po kilku ćwiczeniach dochodzi się do wprawy.

Rysunki obok wskazują właściwą postawę ćwiczącego, jaką musi on przybrać przy skakance. Ćwiczący musi baczyc, aby linka, która ma biec od tyłu — była tak silnie wyrzucona przed siebie, by padała zwinionym końcem tuż przed nogi ćwiczącego i w tym momencie, nie może ona być ciągnięta do tyłu, lecz sama — tym silnym kołowym ruchem wyrzutowym — musi wznosić się i opaść, obracając się na osi, jaką tworzą obie dłonie ćwiczącego.

Gdy już dojdziemy do wprawy i podskakujemy prawidłowo, a linka nie płącze się i zawadza o stopy, przechodzimy do następnego ćwiczenia, a mianowicie:

40) Ćwiczymy skakankę na obu nogach i w pewnym momencie podskakujemy tylko na jednej nodze, pozostawiając drugą łokcia wysuniętą do przodu i lekko uniesioną w górę. Gdy zrobiliśmy kilkanaście podskoków na jednej nodze, przechodzimy na drugą nogę i skaczemy znów kilkanaście razy, po czym powracamy do podskoków na obu nogach — względnie palcach obu stóp — oczywiście bez przerwy w ćwiczeniu.

Po ćwiczeniu 39 i 40 należy chwilę odpocząć, zrobić kilka głębokich oddechów i znów ćwiczyć skakankę. Gdy ćwiczący opanuje skakankę tak dobrze, iż nie przedstawia to dla niego wielkiej trudności, należy ćwiczyć skakankę przeplatana, to znaczy:

Ręce przy wyrzucie linki od tyłu — wznosić się ponad głowę, gdzie się krzyżują przed sobą, a przez otworzoną tym samym pięć, ćwiczący przeskakuje raz jedną, raz drugą nogą.

I to ćwiczenie, chociaż wydaje się początkowo zbyt trudne, daje się w rezultacie łatwo opanować, a ćwiczy przy tym ręce i łech muskuly oraz ścięgna, jak również wyrabia u ćwiczącego dużą elastyczność i zwinność, umożliwiającą mu uzyskiwanie nie przy grze w piłkę nożną w wielu trudnych wyczynów, jakich nie mogą pokonać piłkarze o strukturze ciężkiej i sztywnej. Skakanka dla piłkarza jest tak samo potrzebna, jak potrzebna jest np.: kontrola piłki na ziemi, dokładne płaskie podanie, czy celny i silny strzał.

Wprawdzie i bez skakanki można się obejść, ale wówczas ten, który tak twierdzi, może powiedzieć również, że obejść się można bez treningu, bez główkowania, bez kondycji lub bez umiejętności „stopowania“, czyli kontroli piłki. Ale tak powie tylko piłkarz, któremu ćwiczyć się nie chce.

Na koniec jedna uwaga: po każdym treningu ciepły tusz, wytarcie się grubym ręcznikiem, dłuższy spacer w okolicy zalesionej i co najmniej 2-godzinny zdrowy sen.

„PIKARZ“.

Primaaprilisowy kawał „Przeglądu Sportowego“

Z okazji nadechodzącego sezonu piłkarskiego „Przegląd Sportowy“ w numerze 21 zamieścił kilka zdjęć piłkarskich, umieszczając pod nimi objaśniające podpisy. Niestety jeden z nich został nieszczęśliwie opracowany, gdyż autor podpisu w krótkim zdaniu objaśnia czytelników „Przeglądu“, iż zamieszczone powyżej zdjęcie przedstawia „wzorową robinsonadę radzieckiego piłkarza“.

Robinsonada jest naprawdę wzorowa, a demonstruje ją... Jurowicz na stadionie piłkarskim w Sofii, podczas międzynarodowego meczu Polska—Bulgaria w roku ubiegłym.

Nie słyszeliśmy by Jurowicz zmienił barwy klubowe i przeszedł do którejś z drużyn radzieckich.

Nasuwają się zatem dwa wnioski.

Albo redakcja „Przeglądu“ zamierzała owo zdjęcie z tekstem zamieścić dopiero w numerze „primaaprilisowym“ za dwa tygodnie, a nadgorliwy redaktor techniczny pośpieszył się i umieścił ją już w numerze 21, albo też co gorzej, redakcja „Przeglądu“ nie rozróżnia reprezentacyjnych polskich piłkarzy.

Wprawdzie „Przegląd“ może się tłumaczyć tym, że Jurowicza nie zna na tyle, by mógł go rozpoznać na zdjęciu, jednakże na szczęście na zamieszczonej fotografii widzimy również walezącego o piłkę Brzozowskięgo z Kolejarza warszawskiego. A tego gracza, to kto jak kto, ale „Przegląd“ chyba zna doskonale.

A więc?... (kika)

Zasłużone mistrzyni sportu Związku Radzieckiego, najlepsze tyżwiarki w jeździe szybkiej: M. Isakowa, Z. Krotowa i R. Zukowa — w karykaturze.